

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput VII. De Eutropio Praeposito sacri cubiculi, & de lege ab eo promulgata: & quomodo ab Ecclesia abstractus sit ac necatus. Et de obmurmuratione adversus Ioannem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

percipiebant: dexteritatem denique ac fedulitatem, qua erga omnes ex aequo, tam pauperes, quam divites utebatur. His alias quoque ejus virtutes adjiciebant, utpote amici ac benevoli. Nec secus ac in terræ motu ac siccitate, aut alia quapiam calamitate coelitus inventa, per plateas civitatis suæ & Constantinopolis circumeuntes pfallebant, Deoque supplicabant ut illum Episcopum haberent. Tandem vero coacti, illum quidem cum luctu ab gemitibus dimiserunt: Pansophium vero cum odio ac metu susceperunt. Exinde hi qui depositi fuerant, & illorum necessarii, Ioannem accusare cœperunt, quod rerum novarum in Ecclesiis auctor fuisset, & contra morem institutumque majorum, ordinationum jura immutasset. Ac præ dolore animi atque indignatione, ea quoque reprehendebant, quæ omnium judicio præclare gesta erant à Joanne. Denique & illud, quod tum Eutropio contigerat, ei objiciebat.

Α τὴν ἐν τῆς ἐπισήμης ἀφθονον χερίαν, καὶ τὰ
 πρὸ πάντας πλεσίς τε ἔπενθον ἐπίσης
 ἀφθονόν τε καὶ ἀοικονόν τέτοις δὲ καὶ τὰς ἀλλὰς
 ἀφθονίας ἀφθονίαν, οἷα γε εἰκὸς φιλοφιλίας
 καὶ ὡς ἐπὶ σεισμοῖς, ἢ ἀνυχμοῖς, ἢ ἀλλὰς πο
 θεομυθίας, ἀφθονίαν ἐν ταῖς ἀγῶναις, ἀπὸ
 τὴν πατριδα τὴν ἑαυτῶν καὶ τὴν κωνσταντινου
 πολιν ἐναλλοῦν, καὶ ἐκέλευον τὸν Θεόν, ἐπισκο
 πον αὐτὸν ἔχεν· τὸ δὲ τελευτήσαντος βιασθέντος,
 ἔμην ἀπηλλάγησαν σὺ πένθη καὶ ὄδυ
 μοῖς· τὸν δὲ, μὴ δέξαι καὶ μίσος ἐδέξατο· ἐ
 τεύθεν δὲ οἱ καθαρευέντες, καὶ οἱ τετὼν ἐπι
 δεῖοι, ἐπὶ ἠλώντο Ἰωάννην, ὡς δεχηγὸς νεω
 ρισμῶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐγγύς, καὶ τὰ δίκαια
 τῶν χειροτονιῶν ἀπὸ τῶν πατρῶν νόμων
 ἐκμανώδησεν· ἰσὸς δὲ λύπης, καὶ τὰ λόγια ἀξία
 ἀπὸ τῶν πεπραγμένων καὶ τὰς τῶν πολλῶν δόξας
 διέβαλλον ἀμέλειοι καὶ τὸ ἐπὶ εὐτροπίᾳ τότε
 συμβῆν ἐν μέσῳ.

CAPUT VII.

De Eutropio Præposito sacri cubiculi, & de lege ab eo promulgata: & quomodo ab Ecclesia abstractus sit ac necatus. Et de obmurmuratione adversus Ioannem.

Hic enim cum præpositus esset Imperatoris cubiculariis, primus ac solus ex omnibus quos aut vidimus, aut auditione accepimus, Consul ac Patricij honorem adeptus est. In hac vero potentia constitutus, cum nec futurum tempus animo reputaret, nec consuetas rerum humanarum vicissitudines sibi ob oculos proponeret, supplices Divini numinis, qui ipsius cauta ad Ecclesiam confugerant, inde extrahere conatus est, atque inter cæteros Pentadiam uxorem Timasii, quem ille Magistrum militiæ, antea potentem & cunctis formidabilem, perpetuo exilio in Oasim Aegypti deportaverat, affectata tyrannidis crimen ei impingens. Verum hic quidem, sive siti oppressus, ut à quodam viro accepi, sive metuens, ne quid pejus pateretur, dum per arenas regionis illius vagaretur, mortuus repertus est. Eutropius vero legem ferri curavit, qua vetabatur, ne quisquam ad Ecclesiam confugeret: & qui jam

Κεφ. Ζ.

Πρὸς εὐτροπίου τὸ ἀρχιμνηστὴν, καὶ πρὸς τὸν τὸν ἐν τῇ
 ὡς δὲ πατριδα τῆς ἐκκλησίας ἐφρονέον· καὶ πρὸς τοὺς
 Ἰωάννην χειροτονίαν.

Οὗτος γὰρ μέγιστος ὢν τῶν βασιλέων ἐ
 νέχων, μόνος καὶ πρῶτος ὢν ἴσμεν ἢ
 ἀκηκόαμεν, ἰσάτε καὶ πατρῶς βασιλέως
 ἀξία ἐτιμήθη· ἐπεὶ δὲ τῆς πατριδος δυνά
 μεως ἐκ ἐπινοήσας τὸ μέλλον, καὶ τὰς συμβαι
 νήσας ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πραγμάτων μετα
 βολαῖς, ἐπεχείρει τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀφθονίας
 ἐκέτας Θεῷ, δι' αὐτὸν ἐνθάδε διατεθείσας,
 καὶ μάλιστα πενταδίαν τὴν ἑπιμασίαν γα
 μένην· ὃν σφραγιστὸν δυνατόν καὶ φοβερωτά
 ταν χροόμενον, εἰς τὴν κατὰ αἰγυπτιῶν οἰκίαν
 αἰδῶ φυγῆν ἐζημίωσε, τυραννίδος ἐπα
 γαγῶν αἰτίαν ἀλλ' ἐκείνην ἢ δὲ τὴν πα
 τριδα, ὡς τινος ἐπινοήσας, ἢ δὲ τὴν πα
 τριδα μὴ τι χεῖρον ἴσμεν, ἐν τοῖς αὐτοῖς
 διψάμοις ἀλώμενος, εὐρέθη νεκρός· εὐ
 τροπίου δὲ ἀπὸ τῆς τῆς νόμου, ἀπὸ τῶν
 τῶν μηδ' αὐτῆς μηδ' ἐν εἰς ἐκκλησιαστικὴν
 σίαν καταφυγῆν, ἔξελαυνέτω τε καὶ

ἔδωκεν ἠδὲ παροξύνοντάς· ὅσα εἰς μακρὴν
 ἦ, ὡς εἰς τὴν βασιλείας γαμετὴν ὑβρίσας ἐπι-
 βελδοθεῖς, πρῶτον αὐτὸς παρέστη τὸν νόμον·
 καὶ Ἰσοδορὸς ἐκ τῆς βασιλείων, ἰκέτης τὴν ἐκ-
 κλησίαν κατέλαβεν· ἠνίκα δὲ λαμπερὸν πῦρ
 καὶ αὐτὸς ὑπὸ τὴν ἰερεὴν τράπεζαν κειμένη,
 κατέτενε λόγον Ἰωάννης· τῶν μὲν ἐν δυνάμει
 τὴν ὄφρυν κατὰσπῶν τῷ ἴδιον δεικνύς, ὡς
 ἔδωκε τῆς ἀνθρωπίνων ἐν ταυτῷ μὲν φιλεῖ·
 οἱ γὰρ μὲν ἀπεχθανόμενοι πρὸς αὐτὸν, καὶ
 τὸτο δίδεαλλον, ὡς ἐλεῖν δέον τὸν πρὸς ψυ-
 χῆς κινδυσίνου, ἤλεγχεν, ἐπεμβαιῶν
 ταῖς αὐτῶν συμφοραῖς· ἀλλ' ἐντετέτι· μὲν
 τῆς ἀσεβείας ταύτης Ἰπικλήρησεως ἀνέπησε
 τὴν δίκην, τὴν κεφαλὴν διπομηθείς· καὶ ὁ
 θεὸς νόμος, ἀρδὴν ἐκ τῶν δημοσίων ὑπο-
 μνημάτων ἠφανίσθη· ἢ ἡ ἐκκλησία εὖ μά-
 λα διέπεσεν, ὡς ἔθεε πμωρῶ ἡρομένε
 ἐντάχει τῶν καὶ αὐτῆς ἀδικημάτων ἑταῖς
 πρὸ τὸ θεῖον θεραπείας ἐπεδίδ'· πρὸ
 μότερον τε τότε μάλλον ὁ κωνσταντινῶν πόλεως
 λαὸς τοῖς ἐσθνοῖς κ' νυκτερίοις ὕμνοις ἐχρη-
 ῶ, καὶ πρὸ φασιν τοιάδε.

A confugissent, expelli jubebantur. Nec
 multo post calumnia appetitus, quasi
 Imperatoris conjugem contumelia affe-
 cisset, primus ipse legem transgressus
 est: & ex palatio sese proripiens, sup-
 plex ad Ecclesiam confugit. Quo qui-
 dem tempore Joannes in illum sub sacra
 mensa jacentem, eleganti quadam ora-
 tione invecus est: tum potentium ho-
 minum supercilium deprimens; tum
 populo ostendens, nihil esse in rebus hu-
 manis, quod eodem in statu diu perma-
 nere possit. Hi ergo qui Joanni infensi
 erant, hoc illius factum criminati sunt,
 quod cum ejus vicem miserari debuisset,
 qui de capite periclitabatur, eum re-
 prehenderat, insultans adversæ illius
 fortunæ. Sed Eutropius quidem, im-
 pii conatus sui meritis pœnas persolvit,
 capite truncatus: & lex quæ promulga-
 ta fuerat, ex monumentis publicis peni-
 tus sublata est. Ecclesia vero magno-
 pere florebat, cum Deus injurias ei illa-
 tas celeriter ultus fuisset, & in cultu
 divini numinis amplius proficiebat. Sed
 & populus Constantinopolitanus, ma-
 tutinis ac nocturnis hymnis exinde
 promptius uti cœpit hanc ob causam.

CAPUT VIII.

De Antiphonariis hymnis, quos adversus
 Arianos canit Ioannes instituit: & quomodo
 ejus prædicationibus auctæ sunt res Ortho-
 doxorum: Divites vero dolore
 affecti fuerunt.

NAm cum Ariani, quibus regnante
 Theodosio ademptæ fuerant Ec-
 clesie Constantinopoli, extra urbis mœ-
 nia conventus Ecclesiasticos agerent,
 noctu in publicis porticibus primum
 congregabantur. Et in cœtus divisi,
 antiphonatim psallebant, claufulas quas-
 dam juxta ipsorum dogma compositas
 adjicientes. Prima autem luce, eadem
 publice canentes, pergebant ad loca in
 quibus collectas celebrabant. Atque id
 facere consueverant in celebrioribus
 quibusque festivitibus, & primo ac
 septimo cujusque hebdomadis die. Tan-
 dem vero cantica quoque adjecerunt,
 quæ ad rixam & contentionem specta-
 rent. Ubinam sunt, qui tres dicunt esse
 unicam potentiam? & alia ejusmodi
 hymnis suis intermiscentes. Joannes
 itaque veritus, ne quis ex Ecclesia sua
 D d d d iij

Κεφ. η'.

Περὶ τῶν ἀντιφώνων ἡσδ' ἂν πρὸς ἀρειανούς Ἰωάννη· καὶ ὡς ἡ δι-
 δασκαλίας Ἰωάννη τὰ τῆς ἁγιοδοξίας μάλλον ἐπεδίδ'·
 ἢ γὰρ ἂν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦτοι.

ΕΠεί γοὶ ἀπὸ τῶν ἀρεῶν ἀρεῶν, ἀφαιρε-
 σῶν ἐπὶ τῆς θεοδοσίας βασιλείας, πρὸ τῆς τα-
 χῶν ἐκκλησίας, νύκτωρ πρῶτον ἐν ταῖς
 δημοσiais σοαῖς σιωλεγοντο· καὶ εἰς συστή-
 ματα μετὰ ἄλλοι, καὶ τὸν τῆς ἀντιφώνων τρῶ-
 ποι ἔφαλλον, ἀκρησελεύπα σιωλεθῆτες πρὸς
 τὴν αὐτῶν δόξαν πεποιημένα· ὑπὸ ἧ τὴν ἐω-
 ταῦτα δημοσία ψάλλοντες, εἰς ἔδω τόπας
 ἀπῆσαν, ἐνθα καὶ ἐκκλησίαζον· ἐποίη-
 δε ἡδ' ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς, καὶ τῆ
 πρῶτη καὶ τελευταία τῆς ἑβδομάδος ἡμέ-
 ρα· τελευτώντες ἦ, καὶ πρὸς ἕτερας
 ἡδ' ἀσ πρῶτον ἔθεσαν· πρὸ εἰσιν οἱ λέγον-
 τες τὰ τρία μίαν δυνάμιν, καὶ ἕτερον
 τοιάδε τοῖς ὕμνοις ἀναμιγνύτες· δεῖσας δ' ἐ-
 Ἰωάννης, μή τινες τῶν ὑποαχθῶσι τῶν ὑπο-